

عنوان مقاله:

بن مایه های هنر اسلامی در اندیشه تیتوس بورکهارت

محل انتشار:

مجله صفه، دوره 17، شماره 2 (سال: 1387)

تعداد صفحات اصل مقاله: 10

نویسنده:

محسن سرتیپی پور - دانشگاه شهید بهشتی

خلاصه مقاله:

نگاهی به پژوهش های موجود در زمینه هنر و معماری اسلامی نشان می دهد که بسیاری از تحقیقات انجام شده در این زمینه صرفاً جنبه تاریخی و فرمال دارد که آن را برگرفته از هنر بیزانس، ساسانی، قبطی و ... دانسته اند. در میان این پژوهش ها، معدود دانشمندانی وجود دارند که با نگرشی محتوایی به هنر و معارف اسلامی پرداخته اند. در میان این افراد تیتوس بورکهارت از جمله اندیشمندانی است که هنر و معماری اسلامی را با نگرشی متفاوت با آنچه در غرب معمول بوده و از دیدگاهی معنایی بررسی و تجزیه و تحلیل کرده است. بورکهارت خصوصیات و ویژگی هنر اسلامی و سرچشمه آن را برگرفته از روح اسلامی می داند و برای اثبات ادعای خود شواهدی دال بر وحدت و انطباق صورت با معنای باطنی هنر اسلامی ارائه میکند که مصادیق بارز آن را در معماری مکان های مذهبی پیدا کرده است. این مقاله سعی دارد تا با مرور و معرفی آثار بورکهارت ماحصل شناخت و اندیشه وی را از هنر و معماری اسلامی ارائه کند. بخش اول مقاله به شناخت و جهان بینی بورکهارت اختصاص دارد. بخش دوم دیدگاه وی را در مورد هنر و معماری اسلامی و نیز شرح اجمالی آثارش مورد توجه قرار می دهد. بخش سوم با تحلیل آثار بورکهارت به اصلی ترین شاخص های معماری اسلامی از دیدگاه او یعنی سنت و رمز می پردازد، و بالاخره قسمت انتهایی مقاله به جمع بندی و نتیجه گیری کلی اندیشه بورکهارت در مورد هنر اسلامی اختصاص یافته است.

کلمات کلیدی:

مبانی نظری، هنر اسلامی، هنر دینی، هنر قدسی، تیتوس بورکهارت

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1304585>

